

Ще ви разкажа за една ромска жена

Николай Н. Манов

Откакто свят светува жената е била възпявана от не един поет. Нейната красота е вдъхновяваща много художници да сътворят шедьоври в изкуството.

Съвременната жена е поела върху крехките си рамене товара на семейните задължения успоредно със задълженията си на работното място. Тя е едновременно съпруга, майка, домакиня, възпитателка и гради кариера. Обществото приема за даденост, че жената е отговорна в по-голяма степен за възпитанието на своите деца и за изграждането им като личности и достойни хора.

Претовареността, напрежението, умората в ежедневието често са причина жените да са нервни и раздразнителни. Но това не се харесва на нас – мъжете. Според нашите изисквания жената винаги трябва да е усмихната, лъчезарна, разбираща и всеопрощаща, както и с блестящ външен вид.

В този ред на мисли искам да ви разкажа за живота на моята майка.

И аз, като всеки човек, изпитвам дълбока привързаност и признателност към нея. За мен тя е отличен събеседник, приятел и много скъп човек. Винаги съм държал на мнението ѝ по много важни за мен неща в живота. И така чуйте нейната история.

Родена в провинцията, до десетата си година е била гледана от своята баба по майчина линия. Родителите на майка ми по професия са учители. По онова време живеели в София и баба ми, сега вече покойница, мир на праха ѝ, решила да вземе детето си. Това била нейната голяма грешка. Майка ми не се чувствала добре в семейството, защото била с втори баща и прероден брат. Цялото внимание и обич били за вуйчо ми.

Поради честите отсъствия на баба ми, която била учителка по литература, майка ми трябвало да поеме цялата домакинска работа. Но това не ѝ тежало толкова, колкото липсата на внимание и общуване с родителите ѝ.

За майка ми осемте години, през които живяла с родителите си, били мъчителни, напрегнати, изпълнени с болка и страх от това, кога ще избухне поредният скандал между родителите ѝ.

Ваканциите били най-щастливото време през годината. На село, при своята баба, майка ми била обект на внимание, обич и закрила, чувствала се значима.